91/1./.4 جلسه ۱۸۴ (دوشنبه)

بحث دیگری که شیخ مطرح کرده آن است که وقتی غاصب عین را غصب کرد و از تحت اختیار مالکش خارج کرد این چند جور تصور می شود که صورت اول و دوم را دیروز مورد بررسی قرار دادیم و اما صورت سوم این بود که غاصب عین را جایی برده که به کلی از قیمت و مالیّت ساقط شده ولی در ملکیّت مالک باقیست مثل اینکه میوه را برده در جایی و نگه داشته تا فاسد شده و یا مثلاً در تابستان یخ را غصب کرده و برده در جائی گذاشته که در دسترس نیست بعد در زمستان یخ را که از مالیت و ارزش افتاده آورده ، شیخ انصاری(ره) در این رابطه می فرماید : « أمّا لو خرج عن التقویم مع بقائها على صفة الملكية ، فمقتضى قاعدة الضمان وجوب كمال القيمة ، مع بقاء العين على ملك المالك ؛ لأنّ القيمة عوض الأوصاف أو الأجزاء التي خرجت العين لفواتها عن التقويم ، لا عوض العين نفسها ، كما في الرطوبة الباقية بعد الوضوء بالماء المغصوب ، فإن بقاءها على ملك مالكها لا ينافى معنى الغرامة ؛ لفوات معظم الانتفاعات به ، فيقوى عدم جواز المسح بها إلّا بإذن المالك و لو بذل القيمة ».

خیلی از جاها همین طور است مثلاً فرض کنید شخصی رفته لیوانی بخرد و بعد هنگام نگاه کردن به آن از دستش افتاده و شکسته صاحب مغازه غرامت آن را می گیرد منتهی لیوان شکسته بقایایی دارد که در ملک صاحب

مغازه باقی می ماند یعنی پولی که می گیرد به عنوان غرامت در مقابل مالیّت و ارزش آن لیوان است ولی ملكيتش براى صاحب مغازه باقى مى باشد بنابراين ماليّت با ملكيت فرق دارد .

شیخ انصاری(ره) در ادامه به کلام جامع المقاصد که شرح قواعد است نيز براى اثبات كلامش استشهاد مي كند و مى فرمايد : « قال فى شرح القواعد فيما لو خاط ثوبه بخيوط مغصوبة : و لو طلب المالک نزعها و إن أفضى إلى التلف وجب ، ثمّ يضمن الغاصب النقص ، و لو لم يبق كها قيمة عرم جميع القيمة ، انتهى . و عطف على ذلك في محكيّ جامع المقاصد قوله : و لا يوجب ذلك خروجها عن ملك المالك ، كما سبق من أنّ جناية الغاصب توجب أكثر الأمرين ، و لو استوعبت القيمة أخذها و لم تدفع العين ، انتهى » .

شیخ سپس کلام صاحب مسالک را نیز نقل می کند و مى فرمايد : « و عن المسالك في هذه المسألة : أنّه إن لم يبق له قيمة ضمن جميع القيمة ، و لا يخرج بذلك عن ملك مالكه كما سبق ، فيجمع بين العين و القيمة » . خوب تا اینجا کلام در این بود که پول به عنوان غرامت در مقابل مالیّت شئ است ولی ملکیّت در ملک صاحب مال باقى مى باشد .

شیخ انصاری کلام صاحب مجمع البرهان که خلاف کلام خودش هست را نيز نقل مي كند ، صاحب مجمع البرهان مى فرمايد : « لكن عن مجمع البرهان في هذه المسألة : اختيار عدم وجوب النزع ، بل قال : يمكن أن لا يجوز و يتعيّن القيمة ؛ لكونه بمنزلة التلف ، و حينئذ يمكن جواز الصلاة في هذا الثوب المخيط ؛ إذ لا غصب فيه يجب

ردّه ، كما قيل بجواز المسح بالرطوبة الباقية من الماء المغصوب الذى حصل العلم به بعد إكمال الغسل و قبل المسح ، انتهى » . بنابراين صاحب مجمع البرهان بخلاف شيخ انصارى و علامه و جامع المقاصد مى فرمايد پول به عنوان غرامت نيست بلكه به عنوان عوض و معوّض مى باشد .

در میان فقهاء حضرت امام(ره) مثل شیخ انصاری می فرماید پول به عنوان غرامت است و عین در ملک صاحبش باقی می ماند اما آیت الله خوئی و سید فقیه یزدی و صاحب جواهر می فرمایند پول به عنوان عوض و معوقض می باشد ، بنابراین ما باید ببینیم که کدامیک از این دو قول (غرامت و معاوضه) صحیح می باشد .

شيخ انصارى در ادامه كلامش بعد از نقل كلام مجمع البرهان مى فرمايد: « و استجوده بعض المعاصرين ؛ ترجيحاً لاقتضاء ملك المالك للقيمة خروج المضمون عن ملكه ؛ لصيرورته عوضاً شرعاً.

و فيه: أنّه لا منشأ لهذا الاقتضاء ، و أدلّة الضمان قد عرفت أنّ محصّلها يرجع إلى وجوب تدارك ما ذهب من المالك ، سواءً كان الذاهب نفس العين كما في التلف الحقيقي ، أو كان الذاهب السلطنة عليها التي بها قوام ماليّتها كغرق المال ، أو كان الذاهب الأجزاء أو الأوصاف التي يخرج بذهابها العين عن التقويم مع بقاء ملكيّته » ، خوب اين كلام شيخ انصاري(ره) بود كه به عرضتان رسيد .

صاحب جواهر در ص۷۹ و ص۸۰ از جلد ۳۷ جواهر ۴۳ جدی در کتاب الغصب این بحث را مطرح کرده، ایشان ابتدا کلام جامع المقاصد و مسالک که فرمودند

پول به عنوان غرامت است و عین در ملک صاحبش باقی است را نقل کرده و بعد کلامشان را رد کرده و سپس در ادامه به کلام اشاره کرده و فرموده: « و هو جید موافق لما قلناه سابقا من اقتضاء ملک المالک القیمة خروج المغصوب عن ملکه ، لکونها عوضا شرعیا عنه ، و قد تقدم سابقا فی وطء حیوان الغیر الموجب لدفع القیمة عنه ما یؤکد ذلک فی الجملة ».

خوب و اما سید فقیه یزدی در حاشیه شماره ۸۲۱ از حواشی که بر مکاسب دارد فرموده کلام جواهر صحیح است یعنی غاصب وقتی غرامت را داد یملک المغصوب . آیت الله خوئی در ص ۴۹۵ از جلد ۲ مصباح الفقاهة نیز مثل صاحب جواهر و مجمع البیان و سیدفقیه یزدی می فرماید که چنین پرداختی عرفاً معاوضه محسوب می شود و مدفوع بدلِ حقیقی از عین می باشد ، بله در بعضی از جاها مثل باب دیات دلیل خاص داریم که چنین پرداختی به عنوان غرامت می باشد .

سید فقیه یزدی در عروة در بحث وضو در شرائط آب وضو مسئله Ω و مسئله θ کلامی دارد که به بحث ما مربوط می شود و مطالب مهمی در آن بیان شده که مطالعه کنید تا بقیه بحث را فردا ادامه بدهیم إن شاء الله تعالی ....

والحمدلله رب العالمين و صلى الله على محمد وآله الطاهرين